

מסורת הש"ס

א) גי'א סבר ובי"ג ש"ק, ב) חספתא דמחא, ג) וני' כ"מ פ"י דין אי מלכות מרומות שמי טעמאחא ופירושיה]]: ד) וני'ה ט. ע"ש, ה) ונה'ג,ו) ג)נחמין חולין קד. ד"ה חלת ובי וכן ברה"ש פ' כל הבשר סי' ד' גרסו אמר רבינא הלכה ובי מיהו בשאלמות פ' אמור איתא הלכן, ז) בטלן יש כהן טובת הגאה ומפרש ובי מכיוון הס"ד ומה"ד טובת הגאה דבר מועט הס"ד ומה"ד ולא היה כהן כי ככה המשייע הס"ד ומה"ד הי' ובה מ"ט ובי ופ"ק הס"ד ומה"ד מ"ט לא אמר כי ככה ובי כסדר איתא כאן כל ה"א דלעיל ד"ה כהן קטן, ח) ש"ק, ט) חלה ש"ק, י) ואכל לה ש"ק, יא) דשבעת הא מרומת חו"ל דישראל מדמעת ואינה עולה סי' וי"ג וע"ש בתוס' ד"ה ומרומת אינה מדמעת, יב) גי'א וגבי ש"ק, יג) ש"ק סיבתו ומבדלת, יד) ש"ק דל. וע"ש מו"ק ופאפאה, ט) א"כ שחלא וגבוי טומאה עליה ש"ק, ז) אין ש"ק.

הגהות הב"ח

א) גמ' למיטעי כהן סבר מתחיל קדושיה: ב) רש"י ד"ה ה"ג ובי ות"ק האר' כהנל: ג) ד"ה מיתחל ובי אזי אמו סלע דעיט:

לעני רש"י

פורגין, שפור חתייה.

שיטה מקובצת

א) ישראל. עיי' בתוס' לקמן (דף ג' ע"ב): ב) אסור יש בקצת פסחים כחר' כאן א) רשבי"א אומר אף במתנות כהונה כן כיצד ישראל שהפריש ו' זה למתנת אחר כהונה ומצאו ישראל אחר ואמר לו הילך סלע ותנן לבן בתי כהן מותר ואם כהן לכהן אסור ותנא ובי ורש"י ל"ב: ג) סבר מתחיל קדושיה: ד) התרומה ומכאן ואילך ימי הדא: ה) קודש לה חלה: ו) קמא ותנא דאמר בבבלי: ז) למיטעי בהו ורבי' ה' דיהיב לה אבי אמו סלע דהיינו: ח) לארץ מדרגת: ט) אכילת חלב דו: יא) לארץ הס"ד ומה"ד היה רמי חרי' דחולין וחד תרומה לבטלה ברוב והוה שקל חד נטל ותרמא ושביק תרתי ומכאן ואילך רמי תרא לגו תרתי לבטלה והוה שקיל תרא והוי להו תרי כדמצינא לבטלה אחרינא: יג) טומאה יוצאה מגופו: יד) גידול הוול' והיא עצמה בטאה בבה שטומאה יצאה מגופה ל"א כר ודשאר נמחק: יז) הכי וחדרי מפרשי חלה אחריני וני'ל דאין קורא לה שם לית לה תורת חלה: טח) צמות הס"ד ומה"ד לאפנויי לקביו הס"ד: טו) וברמיא ובחוקא מן: טז) אכילין צלי בהחריף ובכל מתנות כהונה כתיב: יז) ישמעאל דאסור לה: יח) מרמעת דייק החם: טח) כהן כדאמרין רבה ואביי מרבית: לא) התרומה שירי מכריז בעט בדי שתיקיים:

כס' וחולין הטבל ויטריי כדי תרומה באחרונה ויפרישנה: טס) אחר שטבל וטהר: טז) טובלין כתיבם לתרומה: טז) דלא מבטל לה תיבת אכיל נמחק: טז' לישנא דשקלה לה בריש מיסא דלא מוכרז מיסא אלא גבי ההיא דשרי' ליה בתורא מ"מ תיבות מוכיר לה שריפה נמחק: טז' מועט הוא וכן: טס) דאיפשר לאידהורי מליגע: טס' חגיגא דקא טרפא שיבבתא ובי' וקאמרה: ט' התיג תנא אן: טס) נכנסה וכן פ' בעירור אבל: טז) גבי מרים מגדלא כו' וקא מחזיא תגורא שהיתה כו' שקורין פורגין ומכבת: טז) דרובשנין דפרק כל: טז' תיבות וחדר מפרשא נמחק: טס) דלא דמי להנהוי מקומות: טס' כאן היה רחוק מא"י: טז' לכהן קטן כיון דאין טומאה יוצא מגופו: טס' ללאמוד חך דהכא: טס) אינה קבועה טענה להפריש כו' כהן קטן במקומות:

א) ובי'ה בתוספתא דמחא פ"ה ע"ש.

עד כמה פרק רביעי בכורות

ו) **טובת הגאה**. דבר מועט ואם היה כהן נותן סלע כדי שיתנו לכהן אחר קריבו אסור כיון ללדידיה חזיא הוי גראה ככהן המסייע: ה"ג ותנא מ"ט לא אמר מתנות כהונה ולא גרס ותנא קמא. וי"ט בזולן יש כהן טובת הגאה ומפרש כגון ישראל שהפריש תרומה מכריז מאי

טעמא לא אמר נמי או טבח שהפריש מתנותיו ורועה שהיו לו כבורות: **אמר לך תרומה**. היינו טעמא דשריא טובת הגאה ידיה דקדושת הגוף היא דכולי עלמא ידיעי דלא נפקא לחולין ולא אחי הא כי כהן דיהב אזי אמו הסלע צגינה למיטעי ולמנהג צה ענין חול ולמימר איתחלא לה בזהאי סלע דיהב ליה אזי אמו: **אבל גני**. מתנות כבור: דקדוש**ים דמים נינהו**. דלם רלה כהן למכור בשר כבור וזרוע ולחיים וקיצה מוכרן לישראל ותו לא צעי ליה לישראל למיכלניהו צללי ובחדלל כי היכי דעצדי כהן הילכך אחי הא כי כהן למיטעי ו כהן וסבר כיון דבני קנין נינהו: **ו** **סיחל קדושייהו אחרצנה וזוי**. דיהיב וי אזי אמו וי דהיינו ד' וזוי ואמי למינהג בכו מנהג דחולין שלא יאכלם צללי ובחדלל כדניס המפורש בפרק הזרוע והלחיים והקיצה (חולין ק"ג): ומשום הכי לא מנינהו. והאי דקנט ויכולן הכי קאמר ויכולן התרומות והמעשרות יש כהן טובת הגאה: **תרומת חוזה לארץ**. וי דרבנן היא ויכול ליתנס לכהן המסייע: **למעשים**. כהן: **ענינה** צרוב. לאכולה לזר ולא צעינן אחד ומאה ולאחר שעירצה צרוב חולין יכול לאכול ו זר או כהן צימי טומאה לאחר צביעלה: **רצה**. כהן היה דמדצית עליו קאליי: **חמרא דתרומה**. דחוזה לארץ: יא) **אוכל והולך**. הטבל וישייר כדי תרומה ויפרישנה בלאחרונה: **טומאה יס' ויולאס מגופו**. כגון זכ וזהה ונדה ובעל קרי **אכל** לטמא מת שריא: **צנגיעה** ליס **לו צה**. ואע"ג שמטמאה לא איכפת לן דאינו מוחרר עליה לצומרה שלא יטמאנה: **הילכך**. דבנגיעה אינו מוחרר נדה קוזה לה חלה ואכיל לה"ס: **כהן קטן**. ולא גדול וי מפני שהטומאה יאלא עליו מגופו ואם טבל לקריי הרי הוא כקטן. ל"א' להכי נקט כהן קטן שלא ראה קרי ולא יאלא טומאה מגופו ובשאלמות דרז אחאי"ס מפרש הכי יז: **צריש מסא**. פורגין דכמה דאפשר לאידהורי מזהררא מליגע צה מאחר שקראה לה שם: **כהן גדול**. כהן שהגיע לכלל מלוט: טח ו) **לאפנויי**. לנקיסין: **מהו שיעצול ויאכל תרומת חוזה לארץ**. צלה הערב שמש: וכי

מועט הוא ואע"ג דלא מוזכר לה אלא גבי שריפה מ"מ משמע דההיא נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר צריש מסא לפי שזה משליכה בתנור אצל תרומה שלהם שהיתה מן המצוהא לא הימה ראויה כל כך לינתן לכהן קטן אפילו לא היה לה שיעור שקטן היה מאבדה וכן יין ושמן ועוד י"ל שהתרומה יש לה שיעור כגון תרומת מעשר: **בר"ש מסא ושדי ז'ה בתנורא**. פ' צקונטרס דכמה דאפשר י"ס לאידהורי מליגע צה מאחר שקרא עליה שם מזהדר וקשיא לפירושו דהא צנגיעה אמרו דלית לן צה ולגמרי שרי ליגע אלא נקט ריש מסא לפי שדרך להפך צו גחלים ועצים כמו שפ' צקונטרס מסא פורג"א צלע"ז ויכול להכניס יפה החלה בתנור בתוך האור ונראה דמסא היינו מרדא שרודין צו את הפת כדמשמע בתענית (דף כה.) גבי דביתהו דר' חנינא י"ס דקאמר לה שיצבתה אייתי מסא דקא חרכא ריפתא וקאמרין התם ו' אף היא להביא מרדא נכנסה י"א אצל מתאכרז יכול להיות פורגין כמו שפ' הקונטרס צפ"ק דחגיגה (דף ד': ד') גבי לט"ף [מרים] מגדלא דרבדין שקלתיה למתאכרז וקא מהדרא טגורא שהיתה אוחזת האוד של תנור שקורין ו) **מבדלת את התנור ולפי שיש דברים שאין מתחייצין בחלה עד לאחר אפייה כגון סופגנין ודובשנין** צפ"ב) כל שעה (פסחים דף לו.) וכדאמר ו) **טחנה לשה ואפאה והפריש ממנה חלה נקט שקיל לה צריש בחלה דכשנא לחדותה שורפה ומשליכה צאש צראש המרע עזמה: פסכ"י** וחדר **מפרשא חלה אחריתי**. משמע שלא החמירו להפריש חלה שניה אלא היכא דליכא כהן קטן ולא י"ס כהנהו מקומות דקתני במסכת חלה (פ"ד מ"ח) שלעולם מפרישין שמי חלות אחת לאור ואחת לכהן דאותן מקומות מפרשישין לעולם של אור וחלה שניה שלא משתבח תורת חלה כדמפרש נמי הכא אצל כהן וי צצבל שזה רחוק מארץ ישראל ולא מתחזיא חלה ידידה בחלת ו) **הארץ טמאה ולא גזרו עליו שום איסור מחמת טומאה עזמה ולכן המיורה גם לכהן י"ס טמא כיון דלא יוצאה עליו מגופו וגם המיור לבטל צרוב והשניה אוכל כהן גדול אפילו זכ דלא מפליג הכא כלל דאע"ג דבחלה שניה דהתם תנן (גס זה שס) ואסורה לוצין ולזבות וליוולדות ו) ואין ללמוד י"ס דהא דהכא לאוסרה לוצים ולזבות שהיא צצבל רחוק מא"י וגם י"ס אינה טעונה להפריש אלא היכא דליכא כהן ממקומות הקרוצים הקצובים להפריש שמי חלות לעולם ויש פירושים שמונה צהם דהך חלה אחריתי דהכא אין קורא עליה שם חלה דלית ליה תורת חלה ומסתברא דאינה**

כו.

מקומות צריך לחלק דצדדים כי ההיא דפסחים צריש מקוס שנהגו (דף נה.) גבי הנהו דמפרשו ו) חלתא מארוחא דלמרנין דאי רוצא לאו אורז אכלי ניכלה זר צאנפיהו דלמא אחו לאפרושי מן הפטור על החיזו וצפ"ק דיומא (דף י.) גבי סוכת החג צהג חייבת ו) **בצירובן**

וצמוזהו ובמעשר דקאמר התם דמדאורייתא קאמר דאי מדרבנן דלמא אחא לאפרושי מן הפטור על החיזו וצדמאי וי"ט הלוקח מן עובד כוכבים למ"ד יש קנין חייבו חכמים ולא חשו לכך: **ואתני זמינהג בהו מנהג דחולין**. וצעינן (וצמים דף כח.) למשחה ולגדולה דדרך שהמלכים אוכלין וי צללי ובחדלל וצכל מתנות כמידי למשחה אפילו צורוע וצלחיים ובקיצה כדמשמע הכא וגבי תרומה לא מנינו שצריך צשום אכילה צגדולה דשמא לא שייך גדולה אלא צצטר: **תרומת חוזה לאיין במלה ברוב**. להמירה לכהן טמא קאמר דקאמר צצה מבטל לה צרוב ו) **ואפילו** צימי טומאתו ולא כמו שפירש הקונטרס לאכולה זר ולא צעיא אחד ומאה דצהדיא מוכח צננחות צפרק צבי ישמעאל (דף סו.) י"ס דאסורות לזר גבי חלת עובד כוכבים צארץ ומרומתו צחוזה לארץ מודיעין אומה שהוא פטור חלתו נאכלת לזרים ומרומתו אינה מדמעת וי"ס דייק התם הא דישראל מדמעת משמע דאינה עולה לאכול לזרים אלא צאחד ומאה: **רבה מבבצל ז'ה ברוב בו'**. רצה גרס שהיה כהן ו' דלמרנין רצה מדצית עלי קאמי אצל רצה לא היה כהן כדמוכח בפרק הזרוע (חולין דף קג.) דא"ל רצה לשמיעה זכי לי ממתנות כו': **אובר' והוצך ואח"ב מפרשי**. משמע דלא צעי מוקף מיהו הייתי יכול לפרש צצאחרונה לאחר שיפריש התרומה י"ס ישאר מכריז שיתקיים צו מוקף אצל צקונטרס פ' דלוחל והולך י"ס וישייר כדי תרומה ויפרישנה בלאחרונה: **הילכך נדה קוצה ז'ה חלה ואבי' ז'ה כהן קטן**.

יש קצת תימה אמאי נקט כהן קטן והלא אפילו גדול יכול לאכולה אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מועט הוא נותנה לכהן קטן והכי משמע לישא י"ס דשקליה צריש מסא שהדבר נמי דנותנה לקטן דבר מועט וי"ט וגם אותה שנשרפת הארץ להזכיר אחר י"ס שטובל וטהר מקריז ואי משום טורח טבילה והלא גם צאי' טובלין י"ס לתרומה וגם צצבל היו טובלים לתרומת חוזה לארץ כדמשמע לעיל דלא י"ס אכיל לה רצה צרוב אלא צימי טומאתו וצריש צנות כותים (נדה דף נג.) שהצבילוה קודם לאמה לסוכה שמן של תרומה ונראה לר"י מתוך כך דאין לחלה זו שיעור ולפי שדבר מוע